

Kedves Kollégák!

A Területi Szervezetünkhöz érkező beadványokból kiolvasott tapasztalatok szerint többször előfordult, hogy kollégák sem adják meg egymásnak azt a tiszteletet, ami általában mindenkitől elvárható, ezért szükségét érzem annak, hogy az alábbiakra felhívjam a figyelmet:

A MOK Honlapján olvasható Etikai Kódexünk is tartalmazza, hogy minden orvos erkölcsi kötelessége a kollegiális magatartásával erősíteni az összetartozás érzését. Ennek jelentősége különösen felerősödik az idős, nyugdíjas orvosok esetében, ahol a számukra bekövetkezett kedvezőtlen változások ellensúlyozása tőlünk, kollégáktól is elvárható.

Tapasztalat szerint, ha orvos kerül ellátási körülmények közé és páciensként fogadják, nehéz átállnia ebbe a helyzetbe, ezért különösen fontos, hogy a kollegiális tisztelet ebben a helyzetben is megkapják, érezzék, hogy kollégák között vannak.

Az orvosi hivatás gyakorlása során sokszor előfordul, hogy a beteget ellátó kezelőorvos diagnózisával, terápiájával, ellátásával, beutalásával egy másik orvos nem ért egyet, amihez joga van, azonban etikai norma, hogy *„az orvosnak minden megnyilvánulásával biztosítania kell orvostársai megbecsülését és orvosi tevékenység iránti bizalmat. Más orvos képzettségét, orvosi tevékenységét (vizsgálati módszereit, a kórismére vonatkozó megállapításait, gyógyító eljárását, műtéti készségét stb.) vagy magatartását ne bírálja a beteg, vagy hozzátartozó előtt, ne tegyen kifogásoló, lekicsinylő, elmarasztaló vagy hitelrontó kijelentéseket.”*

Az orvos-orvos közötti vitában eljárhatnak az etikai bizottságok, ami azt jelenti, hogy egyik orvos feljelenti a másik orvost, és olyan eljárásban kér gyógyírt a sérelmeire, ami elkerülhető lenne, ha jobban odafigyelnénk egymásra, a kolléga problémájára. A legjobb elintézési mód mindig a békés út, közvetlenül megbeszélni egy vitás kérdést, egy sérelmet, netán bocsánatot kérni a másiktól.

Természetesen, ha ez nem vezet eredményre, jöhet a kamarai etikai eljárás, mely több esetben a bíróságon fejeződhet be. Igyekezzünk türelemmel, megértéssel kommunikálni szakmaközösségünk tagjai irányában, bármilyen helyzetben is kerülünk kapcsolatba egymással, hiszen az egyet nem értés mellett is megtarthatjuk a tiszteletet. A konfliktusok méltó módon történő megoldásának kulcsa sokszor bennünk rejlik. Egymás megbecsülése, elfogadása mintát mutathat az orvosi szakmánkon kívüliek számára is szakmai társadalmunk felé.

Vigyázzunk egymásra mi is!

Budapest, 2020. november 10.

Kollegiális üdvözlettel:

dr. Albert István elnök